

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בני ברלה ז"ל

נולד בפולין

התגורר בירושלים

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ב בניסן תש"ח, 1/5/48

נקבר בבית העלמין הצבאי קרית ענבים

חלקה: 1 שורה: 2 קבר: 37

בן 30 בנופלו

קורות חיים

בני נולד בפולין. גדל והתחנך בעיר הולדתו.

ערב מלחמת העולם השנייה הייתה פולין למוקד המרכזי של יהדות העולם בתחומי הפעילות הדתית, הלאומית, הפוליטית, החברתית והתרבותית. חיו במדינה כשלושה ורבע מיליון יהודים, שעם החרפת המשבר הכלכלי שפקד את העולם בסוף שנות השלושים סבלו מחרם כלכלי אנטי-יהודי ומפוגרומים שהלכו והתרבו.

ב-1 בספטמבר 1939 פרצה מלחמת העולם השנייה עם פלישתה של גרמניה לפולין וכיבושה במלחמת בזק ("בליצקריג"). מיד לאחר מכן פורסמו צווים ותקנות אנטי-יהודיות שהביאו לבידודם החברתי של היהודים, לנישולם הכלכלי ולערעור כל מערכות חייהם. בחודשים שאחרי הכיבוש רוכזו היהודים בגטאות, והכשירים שביניהם נשלחו למחנות עבודה.

בשנים הבאות חוסלו גטאות פולין על ידי שילוח יושביהם למחנות השמדה. עד תום המלחמה נרצחו כשלושה מיליון מיהודי פולין.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אין מידע על קורות בני ומשפחתו בימי המלחמה, ואפילו שמות הוריו אינם ידועים. ידוע כי נותר שריד יחיד ממשפחה שלמה שנספתה בשואה.

לאחר השחרור חי בני עוד זמן מה בפולין, עד שעלה על אוניית מעפילים בדרכו לארץ ישראל. האונייה נתפסה על ידי הבריטים ונוסעיה נעצרו במחנות בקפריסין.

רק במרס 1948, ימי מלחמת העצמאות, שוחרר בני מהמחנה והגיע לארץ. מיד בבואו התגייס לצבא והוצב בגדוד 4 בחטיבת הפלמ"ח "הראל" - חטיבה 10.

בתחילת חודש אפריל עלה בני עם חבריו ליחידה בשיירה לירושלים. לאחר כמה ימי אימונים הם לקחו חלק במבצע "יבוסיי", שמטרתו היו כיבוש שטחים בעיר וסביבותיה ויצירת רציפות טריטוריאלית בין השכונות.

היחידה נועדה לכבוש את מנזר סן סימון בלב שכונת קטמון הערבית בדרום-מערב ירושלים. השכונה נמצאה בקו החזית מראשית המלחמה, אנשי כנופיות פעלו בה ומתוכה והטרידו את שכונת מקור חיים בדרום ואת שכונת קריית שמואל בצפון. שמה העתיק של השכונה - קטה מוניס - משמעו ליד המנזר, ואכן המנזר בלב השכונה שלט על כל סביבותיו והיה הכרח לכובשו.

ב-27 באפריל נערכה התקפה ראשונה על השכונה, אך זו כשלה בשל איחור בהגעה והתנגדות עזה של הלוחמים הערבים בשכונה, ביניהם חיילים עירקים.

לאחר שבוע אימונים יצאו הכוחות לקרב בליל 29/30 באפריל. יחידתו של בני הייתה בדרכה למנזר, וכוחות אחרים יצאו להילחם ברחובות השכונה.

הכוחות הוסעו לאזור נווה שאנן ומשם צעדו ברגל. קצת לפני עמדת ההיערכות התגלה הכוח ונורו עליו מספר יריות. היה זה האות לתחילת ההסתערות. כוח בחיפוי מרגמות 52 מ"מ הסתער על עמדת המקלע והצליח לחסל אותו, ובמקביל פרצו כוחות לבתים המערביים, בני

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

קומותיים, והתחילו לטהר אותם. סמוך לשעה 01:45 בלילה הצליחו כוחות לחדור למנזר.

כשהאור החל להפציע התברר שהכוח הישראלי נמצא במצור, כשהוא מכותר על ידי ערבים וחיילים עירקים שתקפו בלי הרף ומטווחים קצרים, ירו אל המעברים שבין הבתים והטילו פצצות מרגמה על גג המנזר. הכוחות הישראליים התרכזו בחצר המנזר, שם טיפלו בנפגעים, וכך החזיקו מעמד כל היום.

בלילה הבא התגברה ההתקפה אך נהדפה שוב. לאור המצב הקשה, מספר הפצועים הגדול ומצב התחמושת והאספקה, נשקלה בבוקר ה-1 במאי אפשרות נסיגה, אלא שכעבור כמה שעות הצליח כוח תגבור ישראלי להגיע למנזר ולחבור למגינים.

בצהרי 1.5.1948 נקלטה בקשר הודעת הכוח הערבי על מצוקתו ובקשתו לסגת לאור הלחץ היהודי והתגבור שזרם למקום, ואכן עד שעות אחר הצהריים נסוגו הערבים - תחילה הלוחמים ואחר כך ברחו רבים מהתושבים. לפנות ערב היו השכונה והמנזר בשליטה יהודית.

בקרוב במנזר סן סימון ביום כ"ב בניסן תש"ח (1.5.1948) נפל בני.

בן כעשרים וחמש בנפלו. בני הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בקריית ענבים.

בגן המנזר הוקמה אנדרטה לזכר הנופלים. בבניין המנזר ניתן לראות פגיעות רבות שנותרו מאז.